

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárda-utca. Ide emelkedik az előfizetési pénzek, hirdetések és nyitások.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉPJOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárda-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

A zavargások.

Országszerte, a fővárosban, nagy városainkban, kisebb községekben voltak az elmúlt hetekben tüntetések a zsidók ellen, és látván, hogy még mindig új és új helyekről érkeznek kisebb nagyobb zavargásokról hírek, aligha lehetne ma már az utolsót jelezni.

E tüntetéseket mi nem tartjuk egyébként, mint hangos protestálást a népek a tiszta-eszlári bünper tárgyalása és annak megfelelő kimenetele ellen; érintetlenül hagyva a zsidó kérdés egyéb megoldást követelő részleteit.

Nem csak egy év az, mely bennünk e meggyőződést kelti: a zsidóság az eszlári per felmentő ítéletét győzelemnek tekintette magára nézve, és ezen ítéletből egész más, jövőjére, köztünk létezésére nézve kedvezőbb eredményeket várt, sem hogy elhitte volna többször ismételt azon állításunkat, hogy az eszlári per egyedüli eredménye csak az lehet, hogy egy pár saktort így vagy úgy megbüntetnek vagy nem, a zsidókérdés pedig halad tovább feltarthatlanul a maga medrében vagy kicsapva belőle, a szerint, mint annak jogosultságának elismerésével a hatalom veszi a megoldást kezébe, vagy pedig csak gátakat emel ellene, magára vállalva a felelőséget, a talán nem is várt következményekért, ha a gát szakad és a folyamból ragadó ár lesz.

Ha a zsidóság a dolgok e természetes állapotát elbizakodottságában képes lett volna így felfogni, nem kételkedünk, hogy a mostani tüntetések elmaradnak; a győzelmet képzelve, ebben henczegő, az antisemitizmust győzőttnék hívő zsidóság ellenében azonban átértézte a nép, hogy tüntetnie kell,

Szalay Károlynak

mint Solymosi Jánosné megbízásából magánváltónak válasza a védők beszédeire.

(Folytatás.)

Tökéletes igaz, hogy ha az így volna, elfogadnám igen tisztelt védő ur nézetét és nem találnék semmi más képzelt indokot, a gyilkosság elkövetésére: a vádat feladnám. De hát véletlenül nincs így, mert épen az általa is elismert Rohling Ágoston itt sajátkezű levelében azt mondja hogy miután a közönség félrevezethetnék azon munkám által, melyet ezen cím alatt „Antworten an die Rabbiner“ irtam, kijelentem, midőn ma is megerősítem azt, hogy a Talmudban oly helyet, mely a vérvád igazolására szolgál, nem találtam, ezzel korántsem mondtam, hogy a zsidó irodalomban egyáltalán nem létezik, sőt állítom — és itt megnevezi azon könyveket, melyeket kutatóknak idéztem, hogy — igen, azokban benne foglaltatik.

Eötvös: A vérvád?

Szalay: Igenis, és folytatja tovább, nem állítom ezt pusztán a világba kiáltva, hanem kész vagyok minden pillanatban esküdt tenni arra, hogy valamit a mit állítok, a könyvekben befoglaltatik, úgy a mi ott befoglaltatik, hiven fordítottam le. Ugy hiszem azután, miután a t. kartárs ur maga is beismerde, hogy itt tekintélyvel állunk szemközt, be fogja ismerni, hogy állítása tökéletesen helytelen, anélkül is inkább, mert elismerem Eötvös védő ur tegnap ép ez irányban tett megjegyzésének helyességét, hogy a zsidó vallás alapját Mózes 5 könyve képezi és ebben mint azt mi ismerjük, a vérvád támogatására szabály elő nem fordul, csak hogy igen t. védő ur elfelejtett valamit; elfelejtette, a mit Friedmann igen t. védő ur néhány nappal azelőtt mondott, azt t. i. hogy a zsidók vallásának alapja Mózes 5 könyve és a mi abból levezettetik. Hogy mi vezettetik le, azt az általam hivat-

nehogy halgatása, megadásnak vagy csak ideiglenes csüggedésnek is tekintessék. Megerősít bennünket e nézetünkben a tüntetések általános alakja is: ha eltekintünk a fővárostól, hol minden nagyobb nép csoportuláshoz tisztátalan elemek is toladnak, az összes egyéb tüntetéseknek, a csekély jelentőségű ablak táblákon kívül alig lett zsidó vagyon megkárosítva, zsidó élet pedig épen nem, mi elkerülhetlenül megtörténik, ha a nép ez alkalmakkor, akár a zsidóság által századokon át a kereszténység vagyonának tervszerű pusztítását akarta volna megtorolni; akár lemondván, a még ma óhajtott és várt törvényhozási megoldás reményéről, kézzel foghatólag akarta volna már most, azoknak kik látni semmi áron sem akarnak, bemutatni, hogy a zsidókkal együtt megélni nem akar.

A keresztény népek e szándéka nem volt, és nem halván még ki kebeléből a bizalom apostoli királya és törvényhozása iránt, nem is lehetett. A zsidóság az eszlári ítélettel nem a saktereket tartotta felmentetteknek, hanem önnön magát, e tévedését akarta a nép tüntetéseivel rektifikálni, és hogy magatartását mindenütt a mérséklet vezette, talán azok is elhiszik, kik oly hamar dobálóznak a „csöcselék“ elnevezéssel ugyan azon; mi is elhiszünk nem épen udvari tanácsosokból álló elem irányában, midőn az őt agyon fojtó zsidóság ellen fordul, melytől hűséget, kötelesség érzetet, oda adást, ha kell hősi önfeláldozást kíván a status, midőn egészséges ifju testtel Bosznia sziklái közé küldi, hogy onnan megtörve, bénán, csonkán vissza kerülve, küzdjön nyomorral, huzza a zsidópénz rabigáját, és ha ez ellen mozczzanni mer, az általa vérel megvédett status, selyem szönyegein nyugvó nagy emberei fejéhez vágják, hogy „csöcselék.“

kozott könyvek mutatják és hogy levezettetik több is, az kiderül abból a mit Friedmann t. védő ur mondott, hogy minden rabbinak hatalma vagyon törvények alkotására mintha maga Mózes volna.

Ha ezek egyszerűen tagadtatnak s az mondatik én mutassam meg e helyeket, arra azt felelem, hogy van lehetőség, hogy megmutassam. Azonban úgy vagyok meggyőződve, hogy a próbának nem ennek kell lenni. Mondjon az én vallásomra vonatkozólag nekem valaki valamit, a mi az igazsággal meg nem egyez, hivatkozok részre, szakaszra, én nem azt fogom neki mondani, hogy mutassa fel azt a könyvet, melynek nálam kell lenni, hanem azt felmutatom magam, tessék, olvassa. Azt is mondják, hogy századok előtt készültek ezek a könyvek. Hát én megengedem, hogy századok előtt irták, de hogy 1868-ban és 1880-ban, tehát ezelőtt 3 évvel újra átvizsgált könyvek azért nyomattak volna, hogy azok zsidó muzeumokban szerepeljenek, azt már sem én, sem más el nem hiszi.

De még tovább ment Funták Sándor t. védő ur. Ő a pápai brévékre is hivatkozott és ha nem csalódom Gergely pápát emlegette. No hát ez ép oly bréve, mint a melyet hirdettek nem oly nagyon régen, nem tudom, talán ez esztendő, vagy a múlt esztendő végén. Hirdették, mintha vallásomnak látható feje a mostani pápa ő szentsége adta volna ki, pedig ő ezt seha sem adta ki, ép úgy, mint Gergely pápa sem. Tökéletes igaz, hogy IV. Ince pápa 1247-ben július 5-én adott ki egy ilyen brévet, és ha t. kartársam ezt már felelítettte, ugy nem lett volna szabad neki itt megállani, hanem el kellett volna mondania, hogy ez a pápa akkor Lyonban számkivetésben élt és végszükségében a zsidókhoz folyamodott; egyik felől pénz. másik felől a bréve és az egyezés csakugyan létrejött, istennek nem igen nagy dicsőségére. És, hogy ez így van, azt bizonyítja Baroni történetirő, de ha a t. kartársam azt mondaná, hogy a történetirő azt írha-

De vizsgálatódnak azok, kiket ily érdemtelennül gyaláznak, a tetteket nem az elnevezés emeli vagy gyalázza, tudunk időt, midőn a bitófát is a golgotthával tették majdnem hasonlóvá azok, kik rajta kiszenvettek, legyen a nép mindig oly törvényiszteelő, felháborodásában is előrelátó és mérsékelt — és a „csöcselék“ elnevezés nem lesz gyalázat.

Az antisemitizmust magát tekintve, az elmúlt tüntetések egy és szerintünk örvendtes tanúságot szolgáltatnak — a nép maga tett — Pozsonyban még keresett a hatóság vezéreket, Budapesten is még kísértettek mesék szivar osztó vezérekről, míg végre meggyőződtek, hogy a tüntetések egész sora, azok általános mérsékelt jellege, nem a vezérek érdeme, sem büne, hanem a nép egyedül és maga belátta, hogy a magyar keresztény népek a zsidó tulkapotottság ellen protestálni kell, tette is ezt vezérelt, összebeszélés nélkül, majd mindenütt megdöbbentőleg egyaránt, a legerősebb kihívások dacára is, csak nagyon elvéve lépven túl a törvény szabta korlátokon. A nép megmutatta, hogy nagy koru, gondolkodik, határoz, tesz maga, tanácskozáskor, összejövetelek nélkül is egyformán, a mi fölött csak az csodálkozhat, ki még most sem látja, hogy a keresztény népek minden előkészület, állítólagos vezérek, egyetemleges szabályok nélkül, van egy mindezt pótoló változhatlan irányba, megdönthetetlen elve, semmi hatalom által elnevezhető vezére — a kereszt.

Kanisai.

Horváth országban több helyen Zágráb, Zeng és Uj-Gradskán magyar ellenes tüntetések voltak a múlt napokban, Zágrábban a magyar és horvát feliratu czimtalábaktak leszárgatták. Rendőrség s katonaság a zavargókat — de már a tett elkövetése után — szétkergette, elfogatások is

tott, ami neki tetszett, ugy bizonyítja azt Gergely pápának Epistola ad omnes principes cz. körirata, a melyben igen élesen jellemzi Ince pápának eljárását.

Eötvös t. kartársam czáfolatába bocsátkozott még azon egyes történeti tényeknek, melyeket én felhoztam és kettőt ragadt ki a többi közül. Az egyikben a bazini grófot, — ez volt a bíró abban az esetben, — a másikban pedig a damaskusi esetet emlegette. Nincs egyáltalán jogom kétségbe vonni azt, hogy a t. védő ur ezt csakugyan olvasta, de hát engedje meg, hogy azon meggyőződésemnek adjak kifejezést, miszerint a kronikából olvasta, ugy az bizony zsidókronika volt. Azt mondja, hogy a bazini gróf azért ítélte el és égette meg azokat a zsidókat, hogy adósságától meneküljön és hogy továbbá akkor Magyarország törvény nem volt. No hát ha törvény nem volt, ugy bizony annak a bazini grófnak sokkal egyszerűbb, hatalmasabb más eszközei voltak, hogy adósságaitól szabaduljon, mintsem, hogy azon néhány rongyos zsidót megégesse.

A damaskusi esetre való hivatkozás szintén szerencsétlen, melyből különben látjuk, hogy az ily ügyben a csontok vizsgálata nagy szerepet játszik, mert véletlenül ezek a csontok Párisban nem voltak, oda sohasem kerültek, hanem mai napig is a damaskusi obszervansok templomában őriztetnek. Hogy pedig Sziria kormányzója 1840-ben miért lett volna oly véghetetlen nagy hámulója a keresztényeknek, hogy a zsidókat egy keresztény meggyilkolásért agyon kioztassa. annak elfogadható oka sincs.

Hallottam valamit zavarosban halászásról is. Nem tudom, van-e körültekintő, azt sem tudom, fel lehet-e zavarni, de arról meg vagyok győződve, hogy ha van is tő ha fel is lehet zavarni, halak nincsenek benne. De nem foglalkozom tovább e tárggyal, mert nem volt célozom és nem is lehetett, hogy a vérvád bebizonyításával foglalkozzam. De szükséges volt arról szólnom, hogy kimutassam igazta-

történet, de az elfogottakat a nép kiszabadította, többen megebesültek, egy ezek közül meg is halt. Zengben a magyar czimereket tengerbe dobták, Gradskán a magyar zászlót tépték össze. A zágrábi zavargásokról különösen megjegyzik a tudósítók, hogy a tüntetők a jobb osztályokhoz tartoztak. Elhiszünk, mert közlelő ismerén az ottani viszonyokat, tudjuk, hogy az oly szerencsétlenül tele irt „fehér lap“ következtében kedves testvéreink, sem valami nagy szeretetben, sem túlságos tiszteletben nem részesítettek. A horvát szavazatokra szorult kormány azon gyönyörűséges eljárása, hogy támogatásukat mindenkor megjutalmazta, midőn a magyar nemzet egy jogos aspirációjának érvényesülését segítették megátolni, ugyan nem nevelte az irántunk való tiszteletet, másrészt az így elkenyvezett horvát urak kielégíthetetlenek lettek; minden újabb áldozatért újabb gyűlöletet szereztek, mely ma már odáig fokozódott, hogy a magyar állam jelenét megpiszkolni, lábbal tiporni nem félemlen. Önkenytelen is azt kérdezi az ember, meglesze-e az elégtétel? Mi azt hiszünk semmi sem fog történni, hisz csak a magyar állam sértetett meg, hisz csak a magyar korona integritását próbálgatták megcsorbítani! Ha ezt Tisza Kálmán nem csak eltűri, hanem készséges eszközévé lesz, midőn egyenesen Bécsből ered, bizon nem cselekszik másképp most se, midőn az izenet zágrábi uton jut hozzánk. Adja Isten, hogy ez uttal ne következtetünk légyen helyesen, ezt kívánja az ország, ezt a dynastia, ezt magának Tisza Kálmánnak érdeke is.

A zsidó szemtelenség Kossuth nevét is belevonta a t-eszlári ügybe; bécsi zsidó újságok után közölték magyar lapok is azon üdvözlő levelet, melyet Kossuth állítólag Eötvös Károlynak — az ő kedves barátjának irt volna, nem volt nehéz felismerni, hogy a levél költője, a lapok el is mondták ezt. Most Kossuth levelet irt a „Pesti Napló“ szerkesztőjéhez, melyben a többi között ezeket mondja: „azok az emberek, a kik még hamis levél köhöléstől sem rettennek vissza, nagyon rossz szolgálatot tesznek az ügynek, melyet szolgálni akarnak s hogy maguknak a zsidóknak áll leginkább érdekükben mindent elkövetni, hogy az ily emberek leálcázatlanok s a közmevetésnek átadassanak.“ Levelének tetemes részében róvja meg továbbá Eötvös Károlyt, azon szerintünk is igen gyanus megjegyzésért, hogy egy szava sem volt ezen hamis megtiz-

lanságát azoknak, a kik azt állítják, hogy az lehetetlen.

Most, midőn ezen a tárgyon áthaladtam, azt kell mondanom, nunc venio ad fortissimum virum: A védelem kvintesszenciájához érkeztem és foglalkozni fogok Eötvös t. védőügyvéd ur által előadottakkal. És itt tán erőm megfogyatkozna, ha nem volnék meggyőződve arról, hogy az igazság lángpallos, mely sujt még az én gyenge kezemben is.

Érzi, tudja a t. védő ur, hogy ezen ügynek sarkalatos pontja épen a dadai hullá; mert ha bebizonyított dolog az, hogy a dadai hullá Solymosi Eszter hullája, az esetben csakugyan kár volt ékesszólásának akkora erejét elpazarolni, hanem az összes védelemnek abból kellett volna állnia, hogy kérjék a tek. törvényszéket, a helyettes kir. főügyész közvádló ur indítványának érvényre emelésére. De érzi, hogy nem úgy van, érzi és tudja ezt; hiszen még Schwarcz Salamon is tudta, midőn azt mondta, hogy nagyobb boldogság ebben az ügyben nem történt, mint a hullausztatás. Ez a punctum saliens. Innen van, hogy a tudomány minden fegyverével, ékesszólásának minden erejével szükségesnek tartja megkísérteni bizonyítását, hogy a dadai hullá Eszter hullája.

Öszintén kijelentem most első beszédben, hogy én az orvosi tudományt nem foglalkozom; következtéséket megnyugtathatom a tek. kir. törvényszék, hogy kegyes türelmet e tekintetben csak igen röviden fogom igénybe venni; igénybe veszem annyiban, amennyiben mi laikusok ahoz szólhatunk, mert hát ne méltóztassék rosz néven venai azt a megjegyzésemet, hogy bármikép kukkantunk is mi laikusok egy idegen tudományba, ennek vége mégis az a proverbium lesz: ignotus falis stb. Engem csak egyetlen egy kapott meg a t. védő ur okoskodásából és ha ez való, megvallom, hogy a vád tarthatóságára olyan csapást senki sem mért volna, mint ő, s ez az, hogy ő roppant apodiktikus pozitivitással állítja, dr. Scheuthauer ur után, hogy az a dipocera —

teltetés elhárítására. Erre vonatkozólag így szól Kossuth: „Nem tagadhatom, vártam, reméltem, hogy Eötvös Károly ur, ott lévén a helyszínén (ha ugyan ott van), feleslegessé fogja tenni e nyilatkozatomat annak kijelentésével, hogy ő télem ilyen levelet nem kapott. Ezt én annyira természetesen találtam volna, miként meg vagyok győződve, hogy az csakis távolléte, vagy valamely akaratán kívüli más akadály miatt nem történt meg; de megvalom, sajnálom, hogy elmaradt, mert csak így lehetett volna azon botránynak elejét venni, hogy mikorra a dolog nekem tudomásomra juthat, már a külföldi sajtó is felkapja s annak a koholt levélnek a magyar névre homályt vető, otromba meséje az én nevem alatt futja be a világot, erre azután sietett Eötvös ur megszólalni, e hallgatását távollétével menteni. No hát ehhez valami bővebb magyarázat ugyan senkinek sem kell.

Bizalmas beszélgetések a néphez.

VIII.

Az aratás nagy munkája elvégződött; s körülbelül tudod jámbor földművelő polgártársam, hogy mennyi búzát lehetne, inkább kevés, mint sok. Életbe vágó kérdés reád nézve már az, hogy mint fogsz kijöni e kevésből, mikor a sok is elfogyott máskor. Pedig ki kell jönnöd okvetlenül vele, ha csak azt nem akarod, hogy örökös lekötelleztesse légy az iczig gazdának, a ki bizonyosan ad majd a tavasszal néked is, mint adott a Solántó Gábornak, ezelőtt 5 évvel 1 kila búzát, és 2 kila rozst, a miért aztán holnapután árvezik el a házat. Ja! így van az! az iczig gazda jószívűségét utoljára is a kisbíró dabolja ki, s a vármegye hirdeti ki azokban a hirdetésekben, melyek ott állnak végrehajtó nevével aláírva a megyei hiradóban.

De hát élni csak kell az embernek, azt mondja a megszorult magyar ember, s oda megy az ember segítségért, a hol azt feltalálja. No bizony fel lehetne azt találni másutt is, ha akarnád. Persze, hogy akarnád azt most, hanem késő már, előbb kellett volna arról gondolkodnod.

Gondolom, hogy hallottad hírét a Faraó király álmának, s így tudod, hogy a hét sovány tehén, miként nyelte el a hét kövéret. Azaz, hogy nem nyelte biz azt el, mert a Faraó király uramnak volt ez, és meghallgatta József tanácsát, s mikor jó termés volt az országban, akkor összeszedette mind azt a gabonát, a mi felesleges volt, és elterette az ország összes magtáiraiba. No hanem aztán, könnyen is beszélt

ám Faraó király, mikor egymásután 7 sovány termésű év következett. Volt annak az ország magtáiraiba annyi félreerakott gabonája, hogy tudott segíteni a népein; nem is volt ott inség, míg a szomszéd országokban, hol a királyok nem álmodtak semmit — olyan inség, nyomoruság volt, hogy még a fakérgét is összezúzták porrá, és abból csináltak valamit, a mi a kenyérhez persze nem hasonlított még annyira sem, mint az én kalapom a püspök süveghez; de hát a fognak mégis csak jól esett rágódni azon a valamin. El is mentám a hire messze földre, hogy ott Egyiptomban — mert ez volt boldog országa Faraó királynak — mennyi gabona van, — s még a zsidóország lakosai is felkeresték, s vettek ott jó pénzt kenyernek valót.

Igen tanulságos egy történet ez a multból és aztán hányzor el volt már ez mondva magyarul is, hanem kevesen értették meg azt, mert hiszen, ha ezt a történetet jól megértették volna, akkor bizony minden községben volnának olyan takarék magtárak, hova bő termés idején a felesleges gabonából befolya egy rész, s mikor aztán szűk terméssel látogat meg bennünket az Isten, hát onnan — mérsékelt kamatra — kaphatnánk eleget, s nem kellene olyan magtárak ajtain kopogtatnunk, melyek csak drága árért nyílnak meg előttünk, s hova aztán néhány évek mulva nem csak a termésünk, de még az a földünk is besétál, a mi termette kenyerünket.

Persze tudom én azt, hogy ha ez a takarékmagtár valahogyan lepotytyama az égből oda a falu közepére, hát lenne annak becsülete. Hanem biz az égből nem pottyán az le, ne is tát-szik szának arra, de ha a pap, notárius, bíró, meg az előljárók akarják, meglesz mindjárt; mert azt hiszem, hogy a magyar nép hallgat ezek szavára, épen úgy, mint Faraó király hallgatott József bölcs tanácsaira. Pedig hát az király volt, mégis hallgatott az okos szóra, hát te édes barátom, nem hallgatnál mások bölcs tanácsára?

Ha hallgatás, hasznát fogod venni; — ha nem hallgatás, ugy bizony — egy két rossz esztendő eljuttat téged is arra a szekérre béresnek, melyet azok az ökrök huznak keservesen, miket borju korukban, még te legeltetél saját földeden, és mint tinókat még te adtál el annak a jólelkű Áron gazdá-

nak, a kit ugy meg segélt az Isten, hogy most egész urodalmat tudott kiárendelni. Sohase szídd jámbor barátom — ki ott a szekér oldalán fityörész — annak a szegény jószágnak — a gazdáját, mert bizony nem oka az annak, hogy az a tinó mikor ökörré lett, az ő istállójába jutott. Tied lehetne az most is, ha a Faraó király a te számodra is álmodott volna.

Persze, hogy nem álmodott, hanem hát arról nem tehet most már senki. D. J.

Tudnivalók.

Tudósítás. A kaposvári Államilag segélyezett polgári leány iskolában a tanulók felvétele az 1883—84. tanévre szeptember hó 1-től bezárólag 7-ig tart. A beírás naponként délelőtt 9—12 óra között az igazgatói irodában (főutca 25. szám) történik. Ugyanez napokon délután 3 órakor tartanak a pótvájtó és felvételi vizsgálatok. 1. A polgári isk. I. osztályába szabályszerűen csak oly tanuló léphet be: a) ki a 9 évet betöltötte, mi keresztlevéllel illetőleg hitelesültetési bizonyítvánnyal igazolandó; b) kinek az elemi (nép) iskola négy osztálya számára kiszabott tantárgyakra elegendő jártassága van és ebbeli ismereteit felvételi vizsga után igazolja. 2. A polgári isk. II. osztályába felvétetik mindazon tanuló, ki a polg. iskola I. osztályát jó sikerrel bevégezte vagy az azon osztályban megkívántató előkészítőségi vizsgálat után bizonyoságot tesz. 3. A felvételi vizsgálat díjmentes. 4. A tandíj egész évre 5 frt, beiratási díj 50 kr., az ifjúsági könyvtár javára 50 kr. 5. A francia nyelv és zene mint rendkívüli tantárgy külön díjazás mellett taníttatik. Akik azonban az év elején egyik vagy másik rendkívüli tantárgy tanulására vállalkoztak, kötelezetnek azt épen úgy mint a rendes tantárgyakat az egész tanéven át szorgalmasan tanulni. 6. A női illetőleg iparmunka minden ágában a tanulók rendszeres oktatást nyernek. 7. Szegény sorsu, de jó előmeneteli növendékek az iskolaszékhez intézett és a beiratáskor benyújtott kérvényük alapján az egész vagy félévi tandíjzítés alól felmentetnek, s legalább részben tankönyvekkel elláttnak. 8. Minden tanuló szülője vagy gyámja kíséretében tartozik a felvételnél jelentkezni. Kaposvár 1883. évi aug. hó 19. Dr. Szigeti János, iskolaszéki elnök. Csorba Mária, igazgató.

Meghívó. A „Somogy megyei tanító egyesület“ jelen évi közgyűlését szeptember hó 12—13. napjain tartja Nagy-Atádón a „Szent Ferencz rendiek“ zárdájának éttermében, melyre az egyesület tagjait és a tanítványokat van szerencsén ezennel meghívni. A közgyűlés programja: 12-én délelőtt 10 órakor közgyűlés. Tárgyak: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jelentés az egyesület évi működéséről. Lovass Gyula főjegyző. 3. Miképen ébresszük fel a gyermekekben az önbecszeretést? Vitatétel. Előadók: a csurgói v. k. egyesület részéről Fejes Kálmán; a nagy-atádi v. k. egyesület részéről Mózes Imre; a szigetvári v. k. egyesület részéről Lovassy Béla, Papp János, Arany Bálint és

vetni dr. Scheuthauer itteni beszédét irva beadott véleményével. Írásban januárban azt mondja, hogy egyáltalán nincsenek tapasztalatok arra nézve, vajjon tesz-e a csontok fejlődésében különbséget a nem. Most hallott nyilatkozatában pedig határozottan kimondja, hogy igen is tesz különbséget, sőt az újabb tapasztalatok szerint azt is meg tudná mondani, hogy az a csont, melyet látott, 14 és fél évestől való. Köszönöm az ily tudományt, az a tudomány, mely három hónap alatt annyira változik, az nem tudomány, az képzelődés.

Nincs jogom kétségbe vonni, hogy az igen tisztelt védő ur, mint maga mondá, azon szempontból indult ki, hogy a t. dadai hulla csakugyan nem Eszter hullája, és e tekintetben látva hiányait az eredeti látletnek, mely a szemlekor felvételét, körülnézett, tekintélyekhez fordult, és ezekkel közölte dolgát. Hát ha a t. védő ur csak az igazságot kereste, kérdem, hogy a közegészségügyi tanács nagy tekintélyű és nagy hírnevű tagjának, dr. Kovácsnak véleményében, miért nem nyugodott meg akkor, midőn az dr. Trajtlér és társainak véleményét megerősíti?

Igen nagy fontosságu volna a védelem szempontjából, ha igaz lenne az, ami annyiszor elmondott, hogy az előre haladott rohadásnak egyik majdnem egyedül biztos bizonyítéka az, hogy az agy folyó állapotban találtatott. Megengedem, hogy ugy lenne, ha véletlenül épen dr. Scheuthauer itt ki nem nyilatkoztatja, hogy ez csak azon esetre áll, ha bebizonyítatik, hogy azon hulla már 79 napon át a vízben volt; mert ha ez be nem bizonyítatik, ha az derül ki, hogy ezen hulla kevesebb ideig volt a vízben, akkor az agy nagymérvű rohadása betegség következménye is lehet.

Hogy ily bizonyítékkal be lehessen a szegény feláldozott lányának a dadai hullávi azonosságát bizonyítani, ennél megvalloim, méginkább elhiszem azt, hogy az igen t. tudós

Ujvárosi István. 4. Jelentés a II. orsz. képviseli tanító gyűlésről. Adorján Miklós és Szalóky Dániel képviselők. 5. Segélyezés. 13-án délelőtt 10 órakor a közgyűlés folytatott. 6. „Az eltűnt régi vármegyéről.“ Bárány Gyula képezdei tanár. 7. A megyei és iskolai tanszermuzeumok és a megyei iskolai alap. Adorján Miklós. 8. A nyugdíj törvény módosítása. Horváth József. 9. Indítványok. A t. tagtársakat felkérem, hogy indítványait az alapszabályok 18. § a b) pontja értelmében legalább két nappal hozzám beküldeni sziveskedjenek. Ellenkező esetben semmiféle önálló indítvány sem vetik fel a tárgysorozatba. Nagy-Atád városi közönsége az elszállásoláslásról gondoskodik. A szobbnagy-atádi vasuti állomásról t. tagtársak beszállításáról Nagy-Atád városa gondoskodik. És pedig: szept. 11-én a Zákány felől jövő d. u. 6 órakor megérkező, — valamint a Kaposvár felől jövő este 7 órakor megérkező vonaton jövők részére hasonlóképen a 12. d. e. fél 9 órakor jövők részére. 12-én közeleb a »Korona« vendéglőben. Egy teríték ára 1 frt. Az elszállásolás, az állomásról beszállítás (mikor érkezik?) és közelebbre nézve nagyon jó lesz már előlegesen is Müller Ferencz községi tanító urhoz fordulni. Lakik Nagy-Atád. 12-én délután kirándulás a »Práter«-be. 12-én este az »egyleti segélyalap« javára táncszármű lesz a »Korona« vendéglő nagytérképében. Csurgó, 1883. aug. 16. Adorján Miklós, egyleti elnök. Lovass Gyula, főjegyző.

A budapesti állami közép- ipartanoda igazgatóságától. A budapesti állami közép ipartanodában (VIII. ker. bodzafa-utca 28. szám) a beiratások szeptember hó elsején kezdődnek és 15-ig tartanak. Az intézetbe rendes tanulókat felvétetnek: 1. azok, kik az iparos tanuló számára szervezett iskola három évi tanfolyamát befejezték s legalább is jó osztályzatú bizonyítványuk van; 2. a polgári iskola, gymnasium vagy reál iskola négy alsó osztályából jó sikerű bizonyítványt nyertek. 3. iparos segédek és mindazok, a kik a kivánt előkészítőségi felvételi vizsgálat után bizonyították. Azon tanuló, a kik valamelyik középiskola négy alsó osztályának elvégzése után lépnek az intézetbe jogosítva vannak az egyévi önkéntességre.

Mi történt Kaposvárott?

Hát bizony Kaposvárott a hét első napjai szokatlanul élénkek voltak és a hatósági előintézkedés majdnem izgalmassá tette azokat. Az elmúlt hét utolsó napjaiban felmerült azon hir, hogy Szalay Károlyt, helybeli ügyvédet és lapunk szerkesztőjét fáklyás menettel akarják tisztelői kitüntetni, Nyiregyháza öv Solymosinai ügyének védelmében szerzett érdemei elismerésül. Kitél eredt e hir nem tudjuk, csak azt láttuk, hogy mult szombaton este 8—9 óra közt nagy sétáló közönség lepette el a zárda utcát, várva a monetet, mely midőn nem jött, s a közönség azt is meg tudta, hogy a megisztelni szándékoltt hon sincs, csendesen eloszlott.

Többeknél lehetett ekkor már hallani, hogy vasárnap este bizonyosan meg lesz a fáklyás zene, és e hir egész vasárnapon át fentartotta magát: ennek következtében este

t-nár ur meg tudja egy csontból határozni, vajjon a Napóleon historiallag ismeretes fehér lovának vagy egy budapesti konfortable gebének csontja. Mondom, inkább ezt hiszem el, mint okoskodása folytán elhiggyem azt, a mit oly páthosszal mondot, hogy a hulla mégis Eszter vala.

Eötvös Károly védő ur szonoklatának egész erejével felhívja figyelmünket arra, hogy az agnoszkálás főkélléke, hogy az agnoszkálálandó hulla ruhájában legyen, mert — szerinte — a ruha a fő, miről az egyént megismerhetni. Hát erre egyszerűen azt mondhatnám, hogy nem a ruhát, hanem a holttestet kell felismerni, de hivatkozhatom arra is, mire vezetne ha a bíróság csakugyan ezt tekintette a fölismerés főkéllékének?

Bizonyosan tudomása van a védő urnak, ugy, mint nekem azon esetről, mely mult évben vagy két éve a Csallóköz rémületbe ejtette. Találtak egy összemarcangolt hullát, mely egy bizonyos ismert ember ruhájába volt öltöztetve. Réműlet szált meg mindenkit, mozgásba jött a rendőrség, a hatóság; de nem találtak semmit, egy né a ruha után férjének agnoszkálta a hullát, réa borult és sirt. A vizsgálatot beszüntetik, tettes nincs, a dolog abban marad. De azon rémes historia kevés idő alatt furcsa fejlődésnek indult. Az a kétségbeesett asszony, a ki a hullában férjére ismert, megjelent a biztosító társulatnál és 20.000 forintot vett fel, melyet férje biztosított az özvegy számára. A bánatos özvegy elkezdett utazgatni, ez feltűnt a rendőrségnek; — mert hiába veti szemére a védelem, akár a vizsgálóbírónak, akár a rendőrségnek, hogy gyanakodik, gyanakodás nélkül nincs vizsgálóbíró, nincs rendőr, vagy ha van, kontáru teljesíti kötelességét, — és megtalálják a nőt kedves legyottban, elő férjével. Ez volt, következése annak, hogy a hullát ruhában agnoszkálták.

Még egyet mondot védő ur és ez az, hogy az én kötelességem, mondjam meg, ki volt az a hulla? ha nem Eszter volt? Ez elő-

hulla viasz, csak oly hullákon képződik, a melyek hosszabb ideig voltak a vízben. Egyáltalán nem azért, hogy megtanuljam, de mert Taylor munkája itt a törvényszék előtt annyira emlegettetett, a természetes kíváncsiságnál fogva belenéztem ebbe a könyvbe s ennek 136. lapján mint találók véghetetlen meglepetésemre? Azt, hogy az adipoczerát legelőször Fourcroy észlelte és írta le, midőn Párisban az Innocens című temetőből sok hullát ástak ki. Ha valaki Párisi csak emlegetni is hallotta, tudja, hogy az Innocens-temető víz alatt soha sem volt, tehát valótlan azon hypothesis, hogy ez csak vízben képződhetik. Ehez járul még valami és pedig az, hogy a tanárok egyike dr. Scheuthauerrel ellentétben határozottan kijelentette, hogy azon a helyen, hol a hulla el volt ásva, adipocera képződhetett és ha nem család emlékezetem, épen a védő ur kérdésére azt mondta, hogy a föld olyan volt, hogy ha kezembe vettem, együtt maradt, következőképen nedves. Hogy az oly tudomány a melynek oly pozitív állítását, mint milyennek azt védő ur feltüntetete egy soha nem látott könyvnek egyszerű fölynyításából rögtön meg lehet czáfolni, mit ér és miféle: ennek a megítélését a tekintetes törvényszékre bízom. De ezen állítás ellenében, még pedig tudományosan áll, hogy dr. Felletár Emil nem gondolja, hanem mert görösön nézte, göröső alatt pedig nincs titok, pozitive mondja, hogy azon ruhán, melyet a hulláról levettek, beivódva, beszűrenkedve találtak előrehaladt feloszlásban levő emberi hulla nyomai. Ez egyszerűen fizikailag lehetetlen a folyóvízben, de még ha megengedném is, hogy a ruha alsóbb rétegeiben, a melyek a testet közvetlenül érintik, ez lehetséges: egyáltalában sem én, sem senki más, kinek erről fogalma van, meg nem engedheti azt, hogy a 3-ik vagy 4-ik rétegű ruha is beivódott legyen a folyóban. Ez ellen azt mondhatja a t. védő ur, hogy hát hol van a hemoglobin és a hematozin? Scheuthauer tanár ur, a mint igen

élenken emlékszem, egyáltalában nem mondta pozitívítással, hogy ezt a ruhából a Tisza hullámai ki nem moshatták, hanem arra nézve csak hitről beszélt. De ezen hitet is aligha el nem veszi, ha betekint az iratokba, figyelven arra, hogy ezeket a ruhákat nem egyszer, nem is kétszer, hanem isten tudja, hányszor kimosták.

Még van egy, a mire mint laikus is reflektálhatok, és ez az, — mire ugy dr. Scheuthauer, mint Eötvös védő ur oly sokat fektetett s melyből következtetni akarják a hullának vízbefúlását és azt, hogy a hulla heteken, illetőleg a végtárgyalás folyamán kitüntetett időben, vagyis 79 napig volt a vízben, — ez a hajzat hiánya. Ha igaz az, a mit Eötvös védő ur tegnap itt világosan megmondott, hogy ezen ügyne: kimenetelre, sorsa, e hajzakon függ, akkor meg vagyok győződve, hogy e hajzálak a vádoltak padján ülőket a méltó büntetéstől soha meg nem mentik, mert nincs oly tudós, a ki megczáfolhassa, hogy a hajzakon látható sérülés csakis metszés következménye lehet. A mikroszkop, a göröső bebizonyította számtalanszor, megczáfolhatatlanul, hogy egyenletes metszés a hajon nem támadhat másképp, mint ollóval, vagy más éles metszővel. De odáig megy a göröső, hogy a metszés különfélesége szerint meg tudja határozni, mikép történt a metszés, de azt sem dr. Scheuthauer, sem más bebizonyítani nem fogja, hogy azon egyenletes felülete a hajnak, mely a dadai hullán észleltetett, törés által származhatott volna, mert ez lehetetlen.

Az igen tisztelt védő ur fűsúlyt a csontokra fekteti. Azt mondja, hogy ez oly tudomány, mely nem hypothesisokba tévedez, hanem pozitív alapja van, melyekre fekteti a tudomány okszerűleg biztos következtetéseit. Bocssáson meg védő ur, ez nem így van. Köz tudomásu dolog, hogy épen a csontképződés tana ma még nem tudomány, hanem igenis a tudomány legkezdeté, melyre egynehány specialista rávetette magát. Méltóztassék csak össze-

felé mindi ház előtti ugyan ez honvéd sz a sok falu a gyengébb hogy egyik lás is járu kapitány, mozgósítva nem fenye Ekk a néző és rint a hat ürügye als zsidó ell melyek az vetkezett zőve, hog lehetséges oly időket ber összeg mely a zsidó krav alkalommal alhatott vo nem lesz e már eloszl kor, nem nai erősbít sem talált és rendőrt hogy kom a lázadás Ren tudunk c jét, mert mi által nagyobb által hazalakit be tésre sem A h hozta a v külömböz sulást már sem akarj mek által okozott v delután 6 proklamác zönség, ki zök alkalm tető kiáltv honvéd sz a kiváncs ámbár kor a kíváncsia a hatóság me hadat katonai er rán át fut meg a tere hát hála a nép éljenz semítát sz ismét és n tak egymá A h zsidó is, ki felállítást a hős, még megereszté szőr furcsa a kérdéssel az a csong vagy nem Tiszán ism lenül elves hogy ha m illettett vol annak fen ur ma azo a hullának A h kéllékekkel e bizonyított előadásai akkor, mid tumoknak, illelőleg ju tak ki s az De l lett, mint k az, hogy S nem tudták következte hulla átad sem tudat szolag nag sz ólag, itt a vég azon körül sem volt o zsidók ál ugyan mo urak, hol dolog, hol mértföld t juk halad totak nem kányban Arra ped tén, csak ment Nag bevárni, n vettettek,

felé mindinkább csoportosult a nép a város-ház előtti téren, különösen szaporodván az ugyan ez nap az ősi gyakorlatokra beérkezett honvéd szabadsággoltakkal, úgy látszik, mintha a sok falusi elem itt léte jjesztette volna meg a gyengébb idegzetűeket, az sem lehetetlen, hogy egyik másiknál chez lelkiismeret furdalás is járult, elég az hozzá, hogy polgármester, kapitány, rendőr és ezek után katonaság lett mozgósítva, mely megszállotta a senki által nem fenyegetett városházát.

Ekkor hallottuk elsőben és pedig nem a néző és várakozó közönség köréből, miszerint a hatóság tart attól, hogy a fáklászene üryge alatt összecsoportított nép, ez alkalmat zsidó ellenes tüntetésre fogja felhasználni, melyek azon jelek, melyekből ezt lehetett következtetni nem tudjuk, sőt megvagyunk győződve, hogy a hatóság sem tudta, de az már lehetséges miként felismerte, hogy hiába oly időket érünk, midőn ha egy pár száz ember összegyűl, az általános ellenszenv mellett, mely a zsidók ellenében uralkodik, egy kis zsidó kravall nagyon hamar megeshetik. Ez alkalommal azonban az éber hatóság nyugton alhatott volna, a nép megtudta, hogy fáklás zene nem lesz és legnagyobb rész estelyi 10 óra már eloszlott, annyira hogy midőn féltizenegykor, nem tudjuk mily ellenség ellen, új katonai erősítést érkezett, az a téren már senkit sem talált, mint a polgármestert, kapitányt és rendőrt, kik — és vannak kik azt mondják, hogy komoly képpel — egymásnak gratuláltak a lázadás elfojtásához.

Rendtelenség alig fordult elő, s annyit tudunk csak meg, hogy városunk Thaisz Elek-jét, mert görömbösködött közel feje dobta, mi által a számla kölcsönösen kiegyenlítettén, nagyobb baj nem történt, hogy a rendőrség által haza parancsolt nép, 20—30 zsidó ablakot bevert, oly csekély epizód, mely említésre sem méltó.

A hétfő szent István napja, folytatását hozta a vasárnapinak, attól csak annyiban különbözvén, miszerint a hétfő esti csoportosulást már csakis a hatóság idézte elő, koránt sem akarjuk azonban állítani, hogy más elemek által félre nem vezetett. Hogy is ne okozott volna csoportosulást mikor alighogy délután 6 órakor kiragaszthatik a polgármesteri proklamációt, melyben rendre intvén a közönség, kilátásba helyeztetik, hogy más eszközök alkalmaztatni nem fognak és ezen békéltető kiáltvány után más fél órával egy század honvéd szállja meg a város házat; hogy erre a kíváncsiak csoportosultak az természetes, ámbár korántsem oly számosan mint vasárnap; a kíváncsiak közt sok volt az iparos tanonc, a hatóság látván a suszter gyerekek veszedelmes hadát, hallván pikáns megjegyzéseiket, katonai erősítést kért, mire a főbélő udvarán át futó lépésben újra száz katoná jelent meg a téren: a városházán a polgármester, de hát hála az egneknek nem is történt hiba, a nép éljenezvén hol egyik hol másik ismert antisemitát szót szót. És így városunk nagyjai ismét és még komolyabb képpel gratulálhattak egymásnak, hogy a lázadást elfojtották.

A hétfői publikum közt már sok volt a zsidó is, különösen midőn a katonai lordon felállított és feltűnő sok volt már köztük a hős, még vicceltek is, sőt egy kis próbát is megeresztettek, megfogadván egy pár suhan-

szőr furcsa kérdés, s én visszavághatnám azzal a kérdéssel, hogy mondja meg a védő ur, ki az a csongrádi hulla, vagy ki az a tiz, száz, vagy nem tudom hány hulla, mely évenként a Tiszán ismeretlenül végig uszik; és ismeretlenül elvesz. De legyen meggyőződve védő ur, hogy ha megengedtetik az a befolyás, mely megilletett volna, ha a vad fantáziát, egy a mint annak fantáziát kellett volna, akkor a védő ur ma azon hullának provenienciájával, annak a hullának esontjaival nagyon foglalkozhatnék.

A hullasztatás minden megkívántató kellekkel ellátott bizonyíték jelenléte folytan bizonyított tény, védő urak ez ellenében való előadásai csak nekik tetszhető hypothézisek akkor, midőn kétségtelenül helyesek azon dátumoknak, hogy Herskő jul. 6. Smilovics jul. 15. illetőleg jul. 18. Vogel 20. illetőleg 19. hallgatattak ki s az összebeszélés lehetősége ki van zárva.

De hát e tekintetben két körülményre lett, mint kiválóan döntőre, hivatkozás. Egyik az, hogy Szavinecz vallomásaiban azt mondja, nem tudták, hol kötnek ki, ebből azután azon következtetés folyék, hogy lehetetlen volt a hulla átadása olyan tutajosoknak, kikről az sem tudatik, hogy hol állnak meg. Ez lát-szólag nagyon szép, nagyon helyes, de látszólag, mert egy a vizsgálat folyamán, mint itt a végtárgyalás alatt világosan kiderült azon körülmény, hogy ez az ügy folyása koránt sem volt olyan nagyon magára hagyva, sőt a zsidók által folytonos figyelembe tartott, ugyan mondják meg nekem az igen t. védő urak, hol ebben az a véghetetlen csodálatos dolog, hol van az a lehetlenség, hogy 2—3 mértöld területen figyelemmel kísérjék a tutajok haladását, megállapodását? mikor az a tutaj nem is szokatlan helyen, hanem Tárkányban kötött ki, a hol rendszeren szokott. Arra pedig, hogy Tokajtól Eszlárig mi történt, csak Groszbergnére kell hivatkozni. Elment Nagy-Falu felé, és ott akarta a tutajokat bevárni, miután azok véletlenül a kis Tiszába vették, várta mindaddig, míg azok onnét

szót, azokkal Szalay ellen szerették volna a tüntetést fordítani, ezt azonban szerencsére alig vették észre néhányan, mert, ha a gonosz szándék szélesebb körbe gerjeszt figyelmet, aligha nem egészen mások bánják meg mint azt a rendezők tervelték; így a dolog nyomtalanul hangzott el, s türelmes népünk, egy pár zsidó ablakát jobban kedvtőlésből mint sem boszúból beverve, haza széledt.

Kedden mindenki munkája után látott, este alig lehetett embert látni. Csoportosulásnak pedig híre sem volt, de azért a városházát ismét 100 honvéd őrizte, ezt látva sajnáltuk, hogy a szokatlan farszto gyakorlat után pihenő helyett, a szegény honvédek még kénytelenek zsidó vártára rukkolni.

No de most már aztán végleg el van fojtva a lázadás s mi is törekszünk komoly képpel chez városi hatóságunknak gratulálni.

H I R E K.

— A király születése napját f. hó 18-án városunkban is megünnepelelték. Délelőtt 10 órakor a plebánia templomban isteni tisztelet tartottat melyen egy a megye mint a kir. törvénzék, kir. ügyészség, kir. jbróság, az adó-felügyelőség s adóhivatal, nemkülömben a városi előjáróság tagjai nagy számban megjelentek. Jelenvoltak a közös hadsereg s honvédség parancsnokai s tisztjei is, díszorséget a 70. honvéd zászlóalj egy százada képezte. Dében főtisztelendő Ujváry Ferenc plebános ur vendégszerető házához voltak többben hivatalosak; ebből alatt a házigazda mondott felkiszóntót a király s királyi családra, mire felhangzott a vendégek közös éljene.

— Szt István napjára, nemzeti ünnepekre vasárnap este már taraczk lövések s harang zúgás figyelmeltették a közönséget, a hétfői egyházi ünnepekre meg is jelentek annyian hogy a templom felét sem fogadhatta be az ajtatoskodóknak. Az egyházi szertartást ftdő Ujváry Ferenc plebános ur vezette, ő mondott emelkedett beszédet is.

— Rudolf főherczeg trónörökös Bécsben a villamos kiállítását megnyitván, ez alkalommal tartott beszédében megemlékezett a dörzs gyufa feltalálásáról is, felelevenítvén a feltaláló emléket, e dícsőségét tévesen Preschel nevű bécsinek tulajdonította, holott a «Nep-szerü term. tud. előadások gyűjt. 1882. évf. IV. füzeté után köztudomású hogy a dörzs gyufa feltalálója Irinyi János, — jelenleg a debreczeni „István“ gőzmalom hivatalnok — s Preschel azt tőle jogtalanul el-tulajdonítván ezért rendőrlégg meg is büntetett és készletei lefoglaltattak. Ennyit tartozunk az igazság érdekében megjegyezni.

— Szellő. Baranya megye, pécsvárad-i járáshoz tartozó községben szegény szolgagyerek e hó 11-én egy kis fazék ezüst pénzt szántott ki. A pénz nagysága olyan mint a négykráczáros és vékony, van olyan is, mint a Pfennig. A pénz fölírata az egyik oldalon: a szüz Mária kép körül Patrona Ungariae, a másik oldalon pedig a magyar korona körül áll »Ferdinánd D. G. R. Ung. 1536. Így tudósítja lapunkat Bingold Lajos tanító ur.

— Csabrendeken a templom torony tartozása alkalmából egy munkás lezuhant és szörnyet halt. Ily eseteknél, melyek pedig

kierkeznek. A mivel tehát a vádat megdönteni akarta a védelem, azt határozottan megerősítette. Megerősödik ez azzal is, hogy Herskő első kihalgatása alkalmával, melyre oly sok-szor méltóztatott hivatkozni, határozottan tagadta a Ladányi megállást. Ha Ladányi csak úgy álltak meg, mint Tokajban, mint Várban, miért volt szükséges elfagadni?

Még egyet! s itt nem élek saját szavaimmal, hanem megemlítem azt az annyiszor hivatkozott könyvet, melynek egyes tanai elavultak lehetnek, de vannak oly tételei is, melyeknek igazsága örökké való, míg az embereknek helyes fogalma lesz az igazságról. Az áll a 74-ik lapon, elkerülöm meg azt is, hogy a nagyon erős jelzést elolvassam: »a ki a tudomány egyes ágában kellő jártasságot szerzett, ezen az uton az orvosi tényeket nagyon könnyen zavarba hozhatja.« A 44. lapon pedig hogy »megtörtént az már nem egyszer, hogy valamely szakértő a vádolt személy-lyének megmentésére oly büntetés alól, mely a valószínűség szerint az általa elkövetett cselekménnyel jár, a védelemnek tetszőleg vallott;« azt hiszem, nem első s nem utolsó eset ez itt, hozzájárul ehhez a tudósoknak, hogy úgy fejezzem ki magamat, az általános megalkodottsága, melynek itt is tanui voltunk, hogy egyszer kimondott nézetükhöz makaesul ragaszkodnak, csakhogy a talán általuk is később valótlannak ismert tényeket a nagy közönséggel valólként fogadtassák el, hogy azonban ily vélemény megdönthessék a szemlénél felvett általános tapasztalatokra alapult meggyőződés szülte véleményt, azt, a melyt ismétlem, megerősített dr. Kovács igen nagy részben, lényeges részeiben, úgy mint a közegészségügyi tanács, hogy a tek. törvényszék ezt vessse el és fogadja el Scheut-hauer urnak igen fényes akadémikus, de bizonyításra egyáltalán alkalmatlan diskusszióját, azt részemről nem hiszem.

(Folytatjuk.)

oly gyakoriak, az előljáróság volna feleletre vonandó, s a hátrahagyott szegény család irányában kártérítésre kötelezendő, mert mint ezen balesetnél is többnyire az övrendszabályok elmulasztása az ok.

— Nyir-Lugosiak csak úgy szeretik a zsidókat mint mi, azért is egy küldöttséget menesztettek Debreczenbe és ott Nagy Ferenc magyar keresztény kereskedőt községükbe meghívták elhatározván, hogy ezentul zsidótól nem vesznek semmit. A Nyir-Lugosiak ezen gyakorlati eljárása, hisszük követőkre fog találni.

— Szent-Lászlón zalamegyében a Ferenc rendű szerzetes ház főnökévé tiszt. Sze-ker Fakund eddig Somogyban az andocsi ház hitszónoka nevezetett ki.

— Veszprémben folyó hó 15-én az ugy-nevezett temető-hegyen lakó zsidók ablakait beverték, a »Veszprémi Független« ezt nagyobb zavargás előjelének tekinti mi azonban e feltevést, a számos helyen lefolyt tüntetések természetét tekintve, nem osztjuk.

— Keszthelyen szeptember hó 18-án a tiszta arabs, és angol arabs vérbeli ménest a tulajdonos gróf elárvereztetni, figyelmeltetjük a nevelő közönségünket a jó alkalomra midőn tis. ta véru tenyész anyagot szerezhettek. Az elárverezés oka az, hogy a gróf tisztán angol véru ménest akar felállítani.

— 50 éves jubileum. Wajdits József, nagy-kanizsai könyvkereskedő és könyvkiadó, aug. 19-én ünnepelte a »Wajdits-czég« 50 éves fennállását. E czégnek tagadhatatlanul szép érdemei vannak s így méltó, hogy róla — ha mindjárt röviden is — megemlé-kezzünk. — A harminczas években Zala-, Somogy-, Vas- és Veszprémmegyékben — daczára az újraébredés korszakának — a kiadványok terjesztése iránt semmi sem történt. 1833-ban alapított a Wajdits-czég s csakhamar új lendületet adott azon vidéken a könyvpiacnak. Szép jelét adta hazafias irányának, midőn a kinos emléktü Bach és Schmerling-korszakban Zala-, Somogy-, Veszprém-, Vas-, és Sopronmegyék részére »Zala-Somogyi-Közöny« (jelenleg »Zalai Közöny«) czimen az első társadalmi lapot megalapította: melyet nem kis áldozattal és küzdelemmel a mai napig fentart. A czég ez idő-szerinti vezetője Wajdits József, ki ismét három figyermeket nevel könyvkereskedői pályára s így remélhető hogy a jubilált czég még tovább is fenn fog állani, a melyre sok szerencsét kívánunk.

— Ablak mentés. Fehérvárott egy szesz-gyárosnak minden ablakát beverték, hogy azokat jövőre megmentse, az egyik ablakba a megváltó képét, másikba Mária képét tette ki és este ki is világította, napközben pedig elmondotta, hogy ő nem zsidó.

Péczei Kálmánt, ki a nyiregyházi törvényszéknél írnök volt, kinek előéletét oly emberbarátilag feltárta Ötvös Károly, mert nem akarta a zsidók érdekében azt vallani, hogy Scharf Mörizot kinozták, szabadsággolták addig is meg a minster határozni fog sorsáról.

— Rothschild frankfurti házában egy hivatalnok 300,000 márkát sikkasztott, azt gondolta a zsidó bizonyára hogy a gescheft az gescheft.

— Hajdu Nánáson e hó 13-án Scharf jelenléte alkalmából, szinte volt zsidóellenes tüntetés, beverték ablakokat, mitől a debreczeni vásárra jövő ló kereskedő zsidók úgy megjedtek, hogy a vásárból valóságos vad futással menekültek.

V i d é k r ő l.

Örvényes, aug. 16. 1883.

Tekintetes Szerkesztő ur! A természeti szépségekben és történelmi nevezetességeiben egyaránt gazdag, jó bora s népének tiszta hazafias éryne miatt dicséretre méltó balaton-felvidékről a zalai part füredi részéről írom e sorokat.

Sajnálattal kell azonban előre bocsájtanom, hogy ez alkalommal nem vidékünk szépsége, nem az itteni történelmi emlékek ismeretése, nem is szivderítő s bu feledtető jó boraink ajánlgatása, a czél, mely tollamat vezeti, hanem a vidékünket is átkos csapásként sújtó zsidó gazságok, a becületes és jóhiszemü keresztény nép csalásában, vérenek szipolyozásában, különböző piszkos és aljas, a becületes érzést undorral és utálattal érintő eszközök felhasználásával, jó erkölcsének megrontásában versenyző számtalan bünös cselekményeik közül csak egyet akarok a tek. szerkesztő urral s ezuttal általa, nagybecsü lapjának igen tisztelt olvasó közönségével megismertetni, ugyanis:

Főnököm a tapoleczai járási szolgabíró-sághoz a szóról szóra alább közölt jelentést terjesztette be:

1115. sz. Örvényesi körjegyzőségtől. 1883.

Tekintetes szolgabírói hivatalnak Tapoleczán!

Folyó hó 11-én hivatalos ügyben Akaliban lévén, Spiegel Ignác akaliki lakos előttem és a községi bíró előtt megjelenik s bejelenti, miszerint Gold Möriz akaliki lakosnak és mé-szárosnak bírkái közül egy drb f. hó 9-én a legelőn megdöglővén, azt Goldnak neje, juhásza által haza vitette, Nagy Mihály csapbéres által megnyuzatta s a döghest Szabó Mártonné,

ifju Szabó Dánielné, öreg Kiss Mártonné és Sipos Istvánné akaliki lakosoknak részint napszámért részint pedig készpénzért kilóját 16 krrel számitva eladta, illetve kiosztotta.

Nagy Mihály, mint Gold Möriz csapbérese és husvágója beismeri, hogy a döghest, melyet a mézsárszékbe betenni nem engedett, tehát Goldné által a pinczébe rejtettet, ő mérte ki.

Szabó Mártonné, ifju Szabó Dánielné, öreg Kiss Mártonné és Sipos Istvánné akaliki lakosok pedig beismerik, hogy a döghest nekik Goldné mint egészséges jó húst ajánlotta, azt mondván, hogy igaz, miszerint ez a birka a mezőn megdöglött, de azért a husa maguknak jó lesz, maguk megehetik s maguknak olcsóért adom csak vigyék el, hogy nekem károm ne legyen, oda adom fontját 8 krért s az árát nem is kell kifizetni, mert ba akarják leszolgálhatják napszámmal is, s ily módon a húst el is vitték.

Miután ezen eset, egyrészlől a közegészségügyről szóló törvények és szabályokba ütkö-zik, s minthogy ezen botrányos cselekmény által igazolva van azon bünös gyakorlat és ebből eredő gyanu, hogy a lelketlen zsidó mézsáros képes a közönséggel bármiféle döghest is elfogyaszatni s ezáltal a közönség jóhiszemü-ségét, roszelelküleg saját javára kiszákmányolni s sokszor nem ismert, de ily okokból származható hajokat és betegségeket előidézni.

Tisztelettel kérem a tek. szolgabírói hivatalt, méltóztatassék Gold Möriz akaliki lakost, mint mézsárszék tartó bérlőt és nejét, mint panaszoltakat, egy a panasz tárgyában fenn-tebb elősorolt egyneket bírósága elé megidéz-tetni, s a fennebbi panasz alaposágának és valóságának bíróság is constatált esetén, panaszoltakat példás bírságban és büntetésben elmarasztalni.

Kelt Örvényesen augusztus 16. 1883.

Molnár János s. k. körjegyző.

Ehhez nem kell kommentár.

Ezen jelentésből láthatja a tisztelt olvasó közönség, hogy a zsidóság, mint a keresztény-ségnek legnagyobb s így minden aljas czél, mód és eszköz felhasználására képes, ellensége bátran emeli szennyes és gyilkos kezét a keresztények egészségére.

Megeteti a döghest a kereszténnyel, mert szerinte annak az jó, mert szerinte a goj is csak az, mint amit vele megetet, azaz tisztá-talan állat, s szemtelensége annyira kiterjed, hogy mikor az egészségg megrontására teljesen alkalmas döghest, a kereszténynek mint jót ajánlja, midőn gunyos vinyorgással oda mondja, hogy csak egye meg ezt a döghest, ez magá-nak jó, olcsóért adom, hogy nekem károm ne legyen s ha pénze nincs napszámmal is leszolgálhatja.

Érlyes szolgabíránról előre felteszem, hogy a feljelentést, komoly tárgyhöz képest példásan fog igazságot szolgáltatni.

Aldjon Isten több oly jegyzőt, mint fő-nököm az örvényesi körjegyző ur, ki az ily gaz-ságokat, tanácsára szorult hiveinek ilyeténké-peni megrongálását, nem tudja meg a judás pénzéből készült szítán se elnézni, s midőn tőle tudtán kívül, de utólagos jóváhagyása re-ményében a hivatalban történeteknek nyilvános-ságára hozatalért, a t. olvasó közönségtől pedig hosszadalmasságmért bocsánatot kérek. Tisztelettel maradtam

alázatos szolgálója

Fehér Sándor, okl. jegyző.

Lovász-Patona, 1883, aug. 19.

Tekintetes Szerkesztő ur! Maguk ala-kitják a zsidók az antisemitizmust! Egyik baj-nokává avattattam én is a következők eset folytán: Helybeli Strausz Géza szatócs szol-gálója julius hó utolsó napjaiban nálunk levén éppen esetleg akkor olvastam a »Magyar Allam« jul. 22-ik számából »Tárogató« rova-tában megjelent »Tisza-Eszlár pár darabja« címü czikkecskét, melyben 1857. évbén a szemzei sakternél meghízalt mijavai szülé-tési szolgálonak a zsidó pinczéjében történt felakasztása van leírva. Továbbá a »Népjog« 27. jul. 8. számában a »Tárczában« közölt zsidó rituális gyilkosságokat is; a szolgátólól, igaz kérdeztem, hogy nem félz te is a zsidók-tól? hazamenvén elbeszélte Strausznál a la-pokból hallottakat valamint azt is hogy én kérdeztem tőle »nem fél-e a zsidóktól?

Folyó aug. hó 15—16. körül ismeretlen tettesek zsidó ellenes plakátokat, »iad a zsidót — halál a zsidónak« ragasztottak ki közsé-günkben. Ennek fötényezőjévé engemet jelöl-nek a zsidók!

Gyanujok de most már vádjok alapját a zsidó szolgátólához tett föntebb írt kérdésem képezi. Miszerint hogy mertem olyat kérdezni a szolgátólól, ennek következtében más nem is tehette a plakátok kiragasztását?

Az összes itt lakó zsidóság nevében Sin-ger Ignác szatócs alias (szőlőrdta) aug. 18. elmeget, Kiss Péter jegyzőhöz panaszát letenni miszerint, gyanujok egyenesen reám irányul sőt esküvel is kész bizonyítani hogy más a falragaszokat nem csinálhatta mint én, ki zsidó szolgátólól előtt olyakat merésztem olvasni és tőle kérdezni! Szembesítés tekintetéből ugyan az nap délutánjára meg is hivottot

nevezett jegyzőhöz! hol szemtelen kihívó magaviselete, piszkos szavakkal teljes megtámadásai, melyekkel elhalmozott, községi jegyzőket is bámulatra ragadták! En azonban bár nehezre esett ily méltatlan megtámadás és meghurcolás, higgadt maradtam fentartván magamnak a hivatalos utoni szigorú megtorlást!

Hogy mily kihívók zsidóink, nem egy esettel szolgálhatunk, csaknem minden nap hallani egyesektől mint fejegetik zsidóink a népet, hogy majd megbánják miért fogták a zsidókra Solymosi Eszter meggyilkolását! Ugyan itt történt Ginczperger alias (lódarázs) zsidó, szolgálva, egy Katona Pál nevű egyént, kit birtokából kegyetlenül kifosztogattak — mert boltjából egy kis darabka bört fényes nappal többek szemelátára, tehát nem rablási szándékból, hanem csupán tréfából kivitt. Holtra verette, kit valószínűleg el is bucsuztathat az árnyék világtól! Népink türelem pohara mikor lesz már telve?

Horváth János, r. k. főtanító s kántor.

Sz. Beranya, aug. 18 1883.

Igen tisztelt szerkesztő ur! Nem mulasztatom el önt értesíteni azon brutális magaviseletéről Münster V. máriakémeti lakos zsidó kereskedőnek, melyet tanusított egy szabari keresztény kereskedő irányában e hó 15-én a m. kéményi bucsuvásár alkalmával.

Midőn a bucsu véget ért, s a vevő közönség a vásár térről távozott, a kereskedők is elcsomagolták áruikat, és hazáért indultak.

Többek között nevezett szabari kereskedő, ki közvetlen közelében állt Münsternek, s kire ez ügyis argus szemekkel nézett, mert nem a rongy zsidók fájából való, szintén bepakolt, és kocsiját oda szállította sátóra közelébe. Azonban a kocsi oly sűrűn összecsoportosult, hogy ez midőn már egészen utra készen volt, indulni semmikép sem bírt. Ezt látva fenn nevezett zsidó, néhányszor ráírvált amarra, hogy távozzék, de ez mentette magát az előtte elzárt utal. Ekkor a zsidó előhozta méterjét, (mert rófos kereskedő volt mindenki) és irgalmatlan csapásokat mért a szabari kereskedő derekára, s ha rögtön el nem menekül, úgy látott volna csodát, mert e mérenyelt sokak felbőszítését idézte elő.

A becsületes szabari kereskedő, ki a zsidót ezért érintetlenül hagyta, kijelenté hogy támadóját beperli.

Ez tehát még meglehetősen csöndben végbe ment; de ha a néptömeg, ki a brutális bánásmódot tovább nem nézhette, a zsidót elfogta s megnyuzta volna, bizonyára a vizsgálatnál mint tüntetés a csöcselék részéről szerepelt volna.

Sokan kíváncsiak tudni, valjon meddig üzhetik gonosz vétkecsükdésüket ezen bítangok? Legujjabban hasonló esetek a zsidók részéről igen gyakoriak, és oly vakmerően intézik azokat, mintha már előre tudnák, hogy nem lesz érte bántásuk, s ezen körülmény a köznépet a végsőig képes elkseríteni. F.

Irodalom és művészet.

Írj. Nagel Ottó könyvkereskedése kiadásában Budapestben Muzeum-körút a Nemzeti színház bérházában megjelent a »Magyar általános levelező és házi titkár első füzeté szerkesztő Knorr Alajos. Mint a füzethez csatolt tartalomjegyzékből látszik, e mű tartalma a nálunk eddig ismert levelezők tartalmától lényegesen eltér, mert nemcsak a levélírás szabályait és levél minták közlésére szorítkozik, ha nem oly ismeretek terjesztését is célozza, melyeket a közeljében mindenkinek szüksége lehet, s melyeket nagyrészt csak hosszabb kutatás után csak is elsősorban egyes könyvekben, folyóiratokban találhatunk fel; a műben tehát gyakorlati irányúnál, és tartalmánál fogva hasznos sőt nélkülözhetetlen kézi könyvet remélhetünk. Az előtűnk fekvő első füzet a szerző a levél mint írásbeli fogalmazvány ismertetésével kezdi meg: a levél írásmód különleges jellegét, mond a szerző, a gondolat kifejezésének szabadsága és kifejezése képezi, és habár tevékenységében a levélíró általában csak józan ész, ízlés, nemes és ízléses illemlre való tekintet korlátozhatja, de minthogy a levélnek egy kerekded egészet kell képezni, indokoltnak látja annak szükségét, hogy a levélíró bizonyos a művelt világ közös tulajdonává vált szabályokat megtartani köteles, mely szabályok a nyelv és helyes írásra, a levélírás módjára, a tartalom előadására és indoklásának szabadságára és a külső alak helyességére vonatkoznak. Ezekben körvonalozza a műnek a levélírásra vonatkozó tartalmát s mindjárt megkezd a nyelv és helyes írás szabályainak ismertetését megmondja, hogy tulajdonképpen mi értendő a nyelv alatt, értekezik a hangokról, melyek a gondolat kifejezés eszközül szolgálnak, a hangok felosztásáról, a hangok kifejezésére szolgáló jelekről a betűkről, és a hangok leírásáról. A második részben értekezik a szókorról, azok jelentéséről, alakjáról s különösen a beszédre szabott szóképzésről és ragozás módjairól, megkezd a harmadik részben a mondatokról és tárgyalja az egyszerű mondatot. Ezen érdekes tartalmu füzet ára 30 kr. Ajánljuk a t. cz. olvasó közönség figyelmébe és pártfogásába. Ugyan ezen kiadónál teljesen megjelent Önügyvéd című mű, mellyel e választ mintegy egészet képezni látszik, a kiadónál egy kötetben füze vagy díszesen kötve, félkötetekben és füzetekben is kapható.

Laptulajdonos és kiadó SZALAY KÁROLY.

Gazdaszat, ipar, kereskedelem.

Az országos iparos ifjusági szövetséget nagygyűlése, melyre a kaposvári egylet is két tagját, Nobi József és Vizsai László urakat kiküldötte, mint Békés Csabáról írják, jól sikerült, a gyűlésen számos egylet képviseltette magát, nevezetes momentumát képezte a gyűlésnek Gr. Apponyi Albert a kiállítás védnökének beszéde, melyben hangsúlyozta azt is hogy az agrár s iparpolitikával kezelt kell fogni. Az országos szövetséget eszméje elvben elfogadtatott, tanulmányozás végett a szabályok az egyes egyleteknek megküldetni fognak. Elfogadtatott azon indítvány, is hogy a szalók ezentulra ne korcsmák vagy éppen lebu-jokban tartassanak, hanem gondoskodjanak arról a helyi egyletek. A kiállítás is örvedes eredményt mutatott fel. A legközelebbi nagygyűlés 1885-ben Budapesten fog megtartatni.

Kaposvári piaci árak.

Table with 2 columns: Item name and Price. Includes Buza, Rozs, Kukoricza, Árpa, Zab, Hajdina, Métermázsánként.

Szerkesztői üzenetek.

Egy néptanító. Névtelen közleményeket nem használhatunk fel, legyenek szivesek ezt t. tudósítónk egyszer mindenkorra tudomásul venni; egyébként az író nevének titokban tartása oly természetes dolog, hogy arra nézve biztosítás sem szükséges.

Rada Antal ügyvéd urnak a kívánt számot kiadó hivatalunk ismételve rögtön megküldötte.

Batina türelmet kérünk, szakaszonként reá kerül; egyszerre lapunk szük tere miatt lehetetlen, ha szükséges visszaküldjük, de visszavárjuk.

Több beküldött munka ismertetése mult számainkban helyszükre miatt maradt el, iparkodni fogunk hogy a hiányt pótoljuk. Méltóztassanak ezt a beküldők tudomásul venni.

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

Nyilt tér.*

Tájékozo! Olvasóink szelle- mi és mi fő, anyagi helyzetén segíteni keresztényi kötelességünknek tartjuk. E nemes cél elérésére sikerült nekünk egy teljesen megbízható gyakorlati vegyész megnyerni, aki számos, kevés költséget igénylő, tartós és szép jóvedelmet hozó gazdasági és kereskedelmi cikkek, nem kevésbé eddig csupán zsidókat gazdagító szesz italokat és ehhez szükséges eszenciák gyártását nyomatott utasítás szerint vagy szóbelileg is mérsékelt díjért tanítja. Vissz-márkával ellátott „Tájékozo 101” feliratu, e lap kiadóhivatalához intézett levelekre azonnal bővebb értesítés adatik.

Epstein Pál csányi zsidó többek előtt sértőn nyilatkozott felölme; azért mindaddig, míg bocsánatot nem kér tőlem, a legaljasabb, leggyalázatosabb, legszemtelenebb gazembernek tartom.

Herboly okl. tanító.

Nagyérdemű közönség!

Kaposvárról Baresra való távozásom alkalmával el nem mulasztatom Somogy vármegye nagyérdemű közönségének a bennem helyezett bizalmukért őszinte köszönetemet nyilvánítani. Magamat továbbra is beces pártfogásukba s szívélyes emlékeztükbe ajánlva, vagyok kitűnő tisztelettel.

Barcs 1883. év aug. hó 24-én.

Wachsmann Leó, Barcs belépti állomás állatorvosa.

* E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETÉSEK.

804. szám. tkvi. 883.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltői kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtatónak özvegy Lukácsa Gáborné ordai lakos végrehajtást szenvedő elleni 306 frt 55 kr. tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében az ezen kir. jbiróság területén levő, Lengyeltői község határában fekvő a lengyeltői 214. sz. tjkvben A. t. alatt felvett 910/b hrsz. alatti ingatlanra az árverést 380 frtban ezenell megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi október hó 20-ik napján délelőtt 10 órakor ezen telekvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 38 frt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Lengyeltötiban, 1883. évi június 13-án. A kir. jbiró szabadságon

Holics, kir. aljbiró.

801. szám. tkvi 1883

Arverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltői kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtatónak dr. Berzsényi Gerő ügyvéd, mint Kovács János és neje Szelesi Iona részére kinevezett ügygondnok végrehajtást szenvedő elleni 38 frt 67 kr. tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében az ezen kir. jbiróság területén levő Gamás község határában fekvő, a gamási 230. sz. tjkvben A. t. alatt felvett 1181. hrsz. alatti ingatlanra az árverést 394 frtban, ezenell megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi október hó 18-ik napján d. e. 10 órakor Gamás község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 39 frt 40 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. novem. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Lengyeltötiban, 1883. évi június hó 13. A kir. jbiróság mint tkvi hatóság. A kir. jbiró szabadságon.

Holics, kir. aljbiró.

803. sz. tkv. 883.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltői kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtatónak, Resch István és neje Anton Mária végrehajtást szenvedő elleni 96 frt 75 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az ezen kir. jbiróság területén levő Gamás község határában fekvő, a gamási 196. számú tjkvben A. t. 1195. hrsz. alatti ingatlanra az árverést 349 frtban ezenell megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1883. október hó 19-ik napján délelötti 10 órakor Gamás község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 34 frt 90 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Lengyeltötiban, 1883. június 13-án. A kir. jbiró szabadságon.

Holics, kir. aljbiró.

1070. sz. tkvi. 1883.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltői kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtatónak Pinter József és neje Frank Eva végrehajtást szenvedő elleni 159 frt 60 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, az ezen kir. jbiróság területén levő Gamás község határában fekvő a gamási 226. sz. telekjkönyvben A. t. 1176. hrszám alatti ingatlanra az árverést 500 frtban ezenell megállapított a kiáltási áron elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi október hó 17-ik napján délelött 10 órakor Gamás község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 50 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881.

évi november 1. 3333. sz. alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Lengyeltötiban 1883. évi június 25. A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Holics, kir. jbiró.

38. sz. kv. ny.

Pályázat.

Egy ovónói állomás évi 450 frt fizetéssel természetbeni lakással Kaposvár rtv. tanácsa által f. é. szept. 16-án pályázat útján betöltetik; felhivatnak a pályáznó kiváncok, hogy okmányokkal felszerelt jelentkezéseiket szeptemb. 15-ig a város tanácsához czimezve adják be.

Kaposvár rtanácsának 1883. évi augusztus hó 12-én tartott üléséből.

Németh Ignác, polgármester.

Arverési hirdetmény.

Alóltirt község előljárói közhírré teszik, miszerint Patosfa község határában a vadászati jog az 1883. évi XX. t. cz. értelmében Patosfa község bíró házában folyó hó 28-án hat egymásután következő évekre bérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 50 frt. Patosfa, 1893. aug. 20.

Szillaba Vince, kjegyző.

Koronics János, bíró.

Magánhirdetések.

Advertisement for LE HOUBLON paper. Text: A legjobb szivarka-papir a LE HOUBLON. Includes a logo and signature of Newley Henry.

Advertisement for St. Lucas Kunstanstalt. Text: Olajtestményi arczképeket. Includes details about photography and contact information.

Advertisement for Görgetegen. Text: az urodalmi bor-, pálinka-, sör mérési-, hus vágási (regale) jog a hozzátartozó épületek, földekkel és legeltetési joggal bérbe adatik 1884. évi január 1-től 6 egymást követő évekre. Includes details about the lease and contact information.

3. évfolyam. Kiosztott. Megjelenítés. Egész évre. Fél évre. Negyed évre. Egyes. Hag. könyvkeresked.